

از دفتر خبرگزاری دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران

دوشنبه، هفتم آذرماه ۱۳۷۳

گزارش ویژه

نامه‌ی اعتراض‌آمیز

حضرت آیت‌الله سیدصادق روحانی، که از ده سال پیش در خانه‌ی خود به صورت یک زندانی نگهداری می‌شود و در دو سه‌ماهه‌ی گذشته تا اندازه‌ای آمدورفت پاره‌ای از شاگردان و هواداران به نزد ایشان آزاد گردیده بود، در روز شنبه، پنجم آذرماه، نامه‌ای به «حجت‌الاسلام حاج شیخ محمد یزدی» نوشتند. این نامه را آیت‌الله سیدصادق روحانی پس از ده سال حصر خلاف قانون و خاموشی ناگزیر از آن رو نگاشته‌اند که، در روز میلاد حضرت زهرا، بار دیگر، «مأمورین اطلاعاتی و انتظامی» شماری از دیدارکنندگان با ایشان را به نحو اهانت‌آمیزی بازداشت کردند.

حضرت آیت‌الله سیدصادق روحانی در نامه‌ی خود، پس از شرح رفتارهای زشتی که در طول ده سال گذشته نسبت به ایشان، خانواده، و پیروانشان شده است، آورده‌اند: «راجع‌به این جریان‌ات با شما کاری ندارم؛ ولی، چنانچه تماس با مقامات عالی‌ه دارید، دو سه امر مورد تقاضاست:

(۱) موافقت دستگاه برای خروج من از مملکت؛

(۲) تجدید نظر در جمله‌ای از قوانین، که با اسلام مخالف است، مانند تشکیل مجمع تشخیص مصلحت؛

(۳) به بازی گرفتن مرجعیت، که یک عده بی‌سواد یا کم‌سواد رساله چاپ کرده و جمعی با تبلیغات گمراه‌کننده وانمود می‌کنند که دستگاه حکومتی به زید و عمرو نظر دارد، در حالی که آن‌ها لیاقت ندارند؛

(۴) اجازه ندهند هر کسی بتواند در روزنامه یا رادیو یا خطبه‌ی نماز جمعه هر حکمی می‌پسندد بیان کند.»

این نامه، که به‌صورت گسترده در سراسر ایران پخش گردید، سردمداران جمهوری اسلامی را، که در موضوع مرجعیت دچار دشواری‌های بسیار شده‌اند، به‌سختی خشمگین کرد.